

[Bausgaard.]

vilkår — det bliver i hvert fald ikke accepteret af det radikale venstre — at hvis et konservativt mindretal står over for et betydeligt flertal i folketinget repræsenterende alle øvrige partier, da skal man bøje sig for det konservative mindretal og i samarbejdets navn opgive de ting og de beslutninger, som et stort flertal er enig om. Så er det ikke samarbejde, så er det diktat. Men demokratiets vilkår skal aldrig være, at det er mindretallet, der dikterer flertallet. Det kan være, at flertallet gennem forhandling når frem til imødekommelse, men de forhandlinger på dette specielle område har vi jo ført.

Må jeg dernæst rette et par bemærkninger til den højtærede statsminister. Allerførst en tak, fordi statsministeren gav tilsagn om, at regeringen ville tage kontakt med England om samhandelsproblemerne og samhandelsudsigterne. Jeg tror, det kan være nyttigt; jeg ved ikke, om det er nødvendigt, men jeg tror, det kan være nyttigt under alle omstændigheder, og jeg er taknemlig for, at regeringen her vil tage et initiativ.

Jeg takker i det hele taget den højtærede statsminister for det, synes jeg, åbne sind, han viste over for de tanker, der blev fremført under åbningsdebatten både af andre ordførere og, hvis jeg må være ubeskedent nok til at sige det, også af mig. Jeg noterede med tilfredshed de bemærkninger, den højtærede statsminister gjorde om boligpolitikken, huslejepolitikken og ikke mindst om de økonomiske konsekvenser af den politik, der føres på dette område.

Jeg har i dag til morgen i Politiken læst — og Politiken plejer mærkværdigvis af en eller anden årsag at være godt orienteret. . . (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Måske ikke så meget mere!). . . Det er da egentlig en glædelig ting at se, at Politiken er godt orienteret, også når der ikke er radikale ministre, for det kan ligesom give os en større frigjorthed i vor optræden. Må jeg så sige, at for så vidt Politikens gengivelse af de skattetanker, man gør sig, i dag er lige så rigtig, som dens gengivelser plejer at være. . . (*Finansministeren* [Poul Hansen]: Det er den ikke!) . . . så er der én ting, som jeg alligevel vil benytte anledningen til at understrege, og det gør jeg i og for sig, selv om det nu skulle

vise sig, at finansministeren får ret i, at Politiken ikke i så høj grad er på rette spor, for det er et alvorligt problem. Hvis man virkelig under de skatteforhandlinger, man skal i gang med i den kommende vinter, kommer til det resultat, at de indirekte skatter skal forhøjes med henimod 1 milliard kr., må jeg sige — og jeg siger det i dyb alvor — at vi kan ikke byde den økonomisk svageste del af erhvervslivet ekstra afgifter på 1 milliard kr. uden ændringer i det nugældende grundlag for afgifternes beregning; det lader sig ikke gøre. Det ville være en aldeles urimelig belastning af den svageste del af erhvervslivet, om den én gang til skulle bære hele den enorme økonomiske byrde, en sådan forhøjelse af disse skatter medfører. Jeg ved godt, at jeg behøver ikke at lægge så megen varme i stemmen, når jeg henvender mig til regeringen, som jeg gør, når jeg henvender mig til modpolen i salen, men alligevel, det er nødvendigt, at vi gør os klart, at vi her står over for et skridt, som må ledsages af andre skridt, hvis det skal vise sig holdbart.

Den højtærede udenrigsminister vil jeg også gerne takke, omend jeg ikke er helt så sikker på, at jeg har samme berettigede grundlag for at takke udenrigsministeren, hverken for klarheden i svaret eller for samme imødekommenhed, som da jeg takkede statsministeren. Jeg er selvfølgelig enig med udenrigsministeren i, at vi ikke skal fastlåse os til en ganske bestemt markedspolitisk opfattelse. Jeg tror, udenrigsministeren har ret i, at Danmark handelspolitisk og dermed markedspolitisk ikke er placeret sådan, at vi vil få råd til overhovedet at have en fastlåst opfattelse. Der vil være brug for mobilitet, det er jeg klar over, men jeg mener dog, at der er grund til — og det er jo noget principielt — alligevel at have én fastlåst opfattelse, og det var den, jeg gav udtryk for i min ordførertale: at Danmark ikke isoleret kan gå ind i fællesmarkedet. Der må i en dansk tilslutning til fællesmarkedet være indeholdt en mulighed for, at også andre nordiske lande kan komme ind. Det er for mig en aldeles uacceptabel tanke, at vi skulle gå ind, hvis der ikke samtidig var givet andre nordiske lande, også det neutrale Sverige, en chance for det. Og jeg føjer til, at jeg i dag ikke har fantasi